

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 „ 50 kr.

Bérmertelen levelek
csak ismert kezekből
fogadtatnak el.
A kéziratok nem adtnak
vissza.

A nyílt-térben minden
három hasábos garmond-
sor díja 20 kr.

ZEMPLÉN.

Társadalmi közlöny.

MEGJELEN HETENKINT EGYSZER.

Hirdetési díj:

A hirdetéseknek minden
egyes szöveg után 2 kr. fi-
zetendő.

Terjedelmes hirdetések
többszöri beiktatása,
kedvezőbb feltételek
alatt eszközölhető.

Minden egyes beiktatás
után kincstári illeték
30 kr.

Az iparos-osztály anyagi, erkölcsi és politikai helyzete.

— Heyduk Ambrustól. —

[Folytatás.]

De mit szóljunk! az 1874-dik évi XXXIII. törvényzikk a választási törvényhez, mely a munkás osztály nagy zömét megfosztotta mint alkotmányos polgárt a legszentebb politikai jogtól. Mi ezen alkotmányos államban s alkotmányos polgáron elkövetett és törvényesített jogsérelmet egész más szempontból bíráljuk meg hazánkban, mint megfigyelni azt egy oly államban, melyben az alattvalók önmagukat „világpolgároknak“ — nem pedig a haza „hű fiainak“ szokták nevezni. Az abszolút uralom rémes korszaka alatt e nemzet fiait egyenjogúvá tette a politikai nyomoruság. Mi akkor kitartó és önfeláldozó hűséggel támogattuk a felséges udvarból kitiltott főurainkat, vezérferfiainkat, s jelen törvényhozásunk legtöbb tagjait, hogy: — esetleg anyagi kárainkkal s személyünk üldöztetéseivel összekötött — szenvedőleg magunktartásával mielőbb megnyitassuk előttük a magas udvar ebéldő termeit, s hogy mielőbb felszabadíttassék e haza a politikai önkény azon járma alól, melyet nyakunkra Görgey honarúllása rakott. De midőn az összeműködő erők hatalma segélyével a kitűzött politikai célt elértük, úgy látszik: mintha egyszerre alkalmatlanokká lettünk volna azoknak, kiket oda emeltünk, hova nálunk nélkül nem juthattak volna soha; s kik most, viszonzószolgálat fejében megfosztották a nemzet munkás osztályának nagy zömét azon jogtól, melyre az alkotmányos értelem a valódi tiszta keblű magyar mindenkori a legöntudatosabb büszke becsérettel utalt. 1848-ig csupán a nemesség tekintetett embernek, Kossuth nagy szelleme, kapcsolatban emberi szeretetével, a politikai életben egyenjogúvá varázsolta a nemzet népeit. 1874-től azonban ismét, már csak a virilitás és adó lesz az irányadó az egyenlőség s szabadelvűség terén, nem tekintve arra, ha vajjon az engedélyezett uzsora által megtámadott vagyonnak gyakorilag változó tulajdonosa, képviselője-e egyszerűs mind azon érdekek, melyet nemzeti létünk tőlük megkövetel. A választási törvény kifolyásából önkénytelenül azon kérdés merülhet fel előttünk: ha vajjon az, ki csupán alkotmányos terhekkel van bőségesen megróva, de amellet megfosztatott az alkotmányosság legszebb előnyétől — a beszólhatóság jogától, úgy tekintheti-e továbbra s a magyar állam területkört, mint szülőhazáját; vagy csupán önmagát úgy mint ez ország megtört lakosát? kibe erőszakos s törvényes szándék által kiirtani célozotván az othon iránti kegyelet; távozik, vagy távoztathatik újabb lakás keresésére, mihelyt az érdekek ezt így találják követelni, vagy a lakásért nagyobb bér ígértetik.

A magyar nemzet még eddig megmételezetlen hazafias jellemű nagyözme ezredéves alkotmány alapján képezte önmagának othonját. A választási törvény megtámadta az egészséges alapot, s kezdi a közép polgári osztály nagytömegét az indolencia s semmivel nemtörődés érzetével a haza közérdekeinek mikénti fejlődése iránt eltölteni: a nép előtt kezd különbössé válni az othon iránti kegyelet; pedig nem szabad elfelejteni Jókainak azon szavát: „hogy amely nép nem tudja megbecsülni ezt a szót: othon; az nem tudja megbecsülni ezt a szót sem: haza.“

Lehet, hogy a polgárság nagy tömegének

szavazatjogától megfosztása más államokban így igen üdvös s alkalomszerű politikai intézmény a nagyok előnyére, s néhány kiváltságot képviselő gyártó családokra: mert az által megszabadulhatni az ugynevezett „bagázs“ féle polgári elemtől s a „csöcselék“ című becsületlen munkásnéptől. De nálunk! ez egy veszélyes játék a jövő léttel. Mert: ha a törvényhozás részéről, hazafiságunk ellen intézett ezen merényletnek csakugyan nem volt más célja: minthogy a haza népeinek nagytömegét a kegyeletes s hazafiak ragaszkodásból, az othon a haza, a közérdek iránt, kiragadva: semmivel sem gondolkodnak, önmagát bálványozó közömbös s fásult lelkű „világ polgár“ kétes jellegű minősítésébe sodorja, könnyen megtörténhet: hogy mihamar élvezni fogja nemes céljainak méltó következményeit, de akkor, midőn a választási törvény e vegytani átalakítását befejezte és a magyar munkásosztály politikai létjogát teljesen megsemmisítette, sőt a haza népeit a „világpolgár“ önző érzelmeivel megbélelte; jó lesz el nem felejteni, hogy Magyarország is teljesen meg fog szünni azzá lenni, a mivé azt tenni egykoron Széchenyi nagy szelleme jósolta.

Őszintén mondhatjuk, hogy Magyarország jelenjének intezői a nemzet anyagi érdekében sem feleltek meg azon bizalomnak, melyet bennök a nép kegyelele — esetleg mint az abszolút korszak mártírjaiba a multak szenvedéseinek kárpótlásáért helyeztek. Meglehet különben, hogy e magas reptű nagy hazafiak elérték már vágyaik netovábbját, és így azt hiszik, hogy önérdékű vívmányaik betetőzésére, elégedett lehet a nemzet nagy többsége is, melyre többé szerintök szükség úgy sincs. De csalódnak e hitökben. Mi követeljük tőlük azt, mit ők nekünk — ha céljainkérti küzdelemben segítségükre leszünk, abszolút időszak alatt oly számtalanszor megígérték. Határozottan követeljük, hogy midőn lépcsőül szolgáltunk s vállainkon fel emeltük őket, viszont emeljenek fel bennünket a haladás színvonalára, s ne dobjanak a lomkamarába mint már elhasznált értéktelen eszközt, hanem tegyék a nemzetet valódi nagygyá s boldoggá, sőt az anyagi téren is feltétlenül függetlenné, mint azt tenni, a megpróbáltatás napjaiban s a szenvedőleg tüntetések korszakában számtalanszor megígérték.

Most pedig kérjük: lehet-e még továbbra is azon férfiakban bizunk, kik mint népképviselők először is a népet forgatták ki azon szép reményekből, melyet ez bennök a nemzet valódi jóléte és nagy jövőjének előlétszítése felett helyeztek? Valóban nem!

Az idézett törvények a magyar munkásosztály anyagi-, erkölcsi és politikai helyzetét támadták meg, és semmivé tették önálló jövőjét. Ha ezen, az alkotmányosság alapfeltételei szerint változtatni akarunk s végre kibontakozni azon vészteljes tévetegből, melybe sokat érő de csak színleges barátaink által elég méltatlanul sodortunk, nincs értelme többé annak, hogy érdekeinket a jövőben is, szinte azon elemekkel képviseltesük, kiknek nagyobb része előtt, vagy egészen ismeretlenek hazánk anyagi színezetű igényei; ismeretlenek: hazánk ipara s kereskedelmének alapfeltételei; vagy ha ismeretesek, megbűnösebbek, hogy ignorálják azon munkás elemet s anyagi viszonyait, melyet képviselnek. Nem lehetünk többé jövőnk biztonságát tekintve sem megnyugtató az által, hogy a nemzetet a törvény hozásában csupán oly férfiak képviseljék, kiknek főtörékvésők önmagoknak biztosítani állást, s kik, ha

mint államhivatalnokok, vasuti igazgatók, tanácsosok s concessariusok stb. ön családoknak anyagi jövőt teremtettek; bármely politikai színezetű párthoz tartozzanak is, látszólagos lármát ütnek ugyan, de azért mégis szemet hunynak, vagy Pilátusként kezeiket mosva távol tartják önmagukat mindazon helytelen intézkedések meggátolásától, mely tervszerű elnézés után, az anyagi s szellemi téren a nemzet haladását évtizedekre bénítja meg.

A multakból s annak minden következményéből okulva, azon személyek nagyobb részébe, kik a nép képviseletét eddigél ön családjukhoz ragadták, és s okszerűen lehetetlen, hogy többé bizhassunk. Sőt igen kívánatos volna, miszerint a választók többségének nagyözme önállóságra törekedve végre felnyitná szemeit, s egy kissé jobban tekintene körül: hogy így annál inkább felismerhesse anyagi jövőnk rettegő helyzetét, melyet könnyelműleg oda dobott szavazatával önmaga idézhet elő.

(Folyt. következik.)

Közgazdaszat.

A buza nemesítésnek haszna egyes gazdaságokban s annak nemzetgazdasági fontossága.

Ha a buzanemesítés eszméjének csupán azon egy tényleges haszna leend csak, hogy — nem követvén fáradtságos volta miatt az iskolászerű kezelést — vetőmagul ezentul nem a rosta alját, hanem legelejét veendjük, már magában e haszon is az egyes gazdaságokban tetemes leend. — Hogy az azonban iskolászerű kezelés esetén ennél még sokkal tetemesebb hasznot hajt, azt annak elméletén kívül nálam két évi tapasztalás is bebizonyította.

1873-ban 40 hold sűrű nemes vetésem holdankénti 22 p. m. többlettel 2600 frt.
1874-ben 136 hold ugyanoly, holdankénti 2 p. m. többlettel 1360 frt. bevételi többletet eredményezett.

Valamint azonban ez utóbbi évnél hozzá tettem, hogy ha a buzának azon télen kiveszett másik fele ki nem vész, a termés okvetlenül két akkora, a nemes sűrű vetés többlete tehát 2 helyett 4 p. m. leendett: úgy bizton feltehetjük azt is, hogy ha a nemesítés 20 éven át folytattatik a nemes sűrű vetésnek állandó átlagos többlete a közönségeséhez képest mérsékelten véve magyar, holdanként 5 p. mérőre felmenend.

Ezen többletet és 1 mérőnek 5 frnyi árát alapul véve, egy oly gazdaságban, melyben évenként 100 hold vettetik buzával, 10 holdat iskolának, 90-et sűrű vetésnek számítva évenként 450 m. többlet 5 frtjával 2250, ennek azonban terhére esik a megelőzőt évben 10 hold iskolának mélyebb szántása, 2 frtjával 20, megkapáltatása 1 frt. 85 krjával 18.50, összesen 38.50 marad 100 holdon a nemesítésnek javára többlet 2211 frt. 50 kr.

Más szóval, évenként 2211 frt. 50 krral nagyobb bevételünk van, ha közönségest termelünk.

Vegyük, hogy valaki ugyanakkora területen 30 éven (egész életén) át eként gazdálkodott, s a többletet mindig félretette. — Ez idő alatt csupán buza-termelésből összesen 66345 frttal (kamatait nem számítva) többlet takarított meg, mintha megmaradt volna a közönséges buza mellett.

A buzanemesítés ennél fogva nem költői eszme, mely csupán édes rajongásnak szolgálhat tárgyul, s bennünket az ideálok légkörébe emelve szellemileg elégedetté boldoggá tesz; oly gyakorlati, mélyen zsebünket érdeklő dolog ez, mely a mostoha pénzviszonyok közt sinlődő gazdát évek során át jólétre emelheti. — Mezőgazdaságunk jelenleg a hanyatlásnak szomorú képét nyújtja: beruházásaink pusztulnak, mert nincs pénzünk azokat javítani és újakkal pótolni; marha-állományunkat alig hogy fentartani, nem hogy szaporítani volnánk képesek, pedig a vásári bevétel és a trágyaszaporulat reánk férne; szeretnénk belteljesben gazdálkodni, sokan

tudnának is közülnk, de ahoz pénz kell; vannak kedvenc terveink a gazdálkodás terén, de azoknak foganatba vételét jobb időkre halogatjuk: mert nincsen pénzünk; — a mi csekély terem, annak árát megszorított háztartásunk és az adó felemészté.

Ime egy mód, jövedelmünket tetemesen megszorítani, minden költséges új beruházás nélkül! Ragadjuk meg, hisz ugyiszólván semmibe sem kerül, és sikere az ujoncz előtt is valószínű, a tapasztalt előtt pedig biztos!

A buzanesítésnek nemzetgazdasági fontosságát a múlt év végén a földmívelési ministeriumhoz felterjesztett egy emlékiratban fejtettem ki, melyben szerény javaslatok is foglaltak arra nézve, miként lehetne a nemes buza vetését országsszerte általánosan mielőbb elterjeszteni. Minthogy ez emlékiratban foglaltak ma is meggyőződésemet képezik, álljon az itt eredeti tartalmával.

„A nagyméltóságú földmívelési-, ipar és kereskedelmi m. kir. miniszter urnak 1874. december 14-én benyújtott emlékirata a buzanesítés ügyében. évi 1874. december 12-én kelt jelentésben bator voltam az általam 1864 óta a jelen évig eszközölt buzanesítési eljárásnak és eredményének leírását nagyméltóságodnak f. é. 12606. sz. a. kelt felhívásához képest tiszteletteljesen előterjeszteni.

Miután a nemesítéssel évek során át foglalkozom, nem vélek túlhágni az illetékesség körén, ha ezen, nagyméltóságod és a gazdaközönség által országos fontosságúnak elismert ügyben a fenemlített jelentéshez az alábbi sorokba foglalt szerény véleményes javaslatot mellékelek.

A nemesítésnek gyakorlati nagy haszna az általam 11 év óta gyűjtött tapasztalatok szerint kétségtelen. — Folytonos magkiválasztás és gondos mivélés folytán a buzának tenyészképessége általam már eddig is annyira felemeltetett, hogy az hasonló körülmények között cat. holdanként kerek számban átlag 3 pozs. mérővel többet terem, mint a közönséges.

Ehez képest ha azon 3.500.000 cat. hold, mely hazánkban évenként buzatermelésre fordítatik, nemesített maggal vettetik be, a termés többet az országban évenként 10.500.000 p. mérőre és a bevétel többet, mérőjét átlag 5 forintjával számítva, évenként 52.500.000 p. m. többet fogna emelkedni.

Sőt tovább mehetünk. — A buza hozamképességének a gondozás után évről-évre tapasztalt továbbfejlesztési képessége (egyéb növény és állatnak folytonos tökéletesedéséhez képest) bizton arra enged következtetni, hogy e hozamképesség idővel cat. holdanként 5, az országos termés 17.500.000 p. m., a bevétel évenként 87.500.000 frt. többet fogna emelkedni.

Bár mennyire szédítő ezen állítás, de szilárd alappal bír, mert a huzamtöbblet valóóság és az ország fenebbi területének nemes maggal bevetése idő folytán megközelítőleg teljes mérvben kivihető.

És ez eredmény aránylag rövid idő alatt érhető el. — 3.500.000 cat. holdba, holdanként 100 itcze nemes magot számítva, 3.365.000 p. m. vetőmag szükségeltetik. Ennyi vetőmag, az átlagos termést nemesített mag után cat. holdanként csak 2 p. mérőre téve, kerek számban 220.000 cat. holdon előállítható. Osszuzuk el az elterjedés idő folyamát 5 évre, és tegyük fel, hogy a nemesítéssel, megbízás folytán és önkénynt, kicsinyben és nagyban, csak 100 gazda foglalkozandik: rövid 5 év alatt hazánk összes buzatáblái nemes vetőmaggal lesznek elláthatók.

Tekintve hazánk jelen finansziális nyomorát és az adóképeségnek teljes kimerültségét, a fennebb leirt óriási eredmény kilátásával szemben a haza szeretete, ha nem megmentése sürgeti, hogy a bu-

zanesítés országos erővel és teljes erélyvel mielőbb általános mérvben keresztülvitessék.

Nem példátlan eset, hogy valamely ország anyagi jólétének emelésére milliókra rúgó beruházásokat eszközöl. Nem is említve a külföldi mivelt országait, melyekben collossalis befektetések épen nem ritkák, hazánkban a Ferencz- és Bega-csatorna ásátása, az úrbériség megváltása és az újabb vasutaknak állami költségen vagy kamatbiztosítással történt létrehozása nem egyebek, mint sok millió forintra rugott befektetések, melyeknek célja volt az ország anyagi jólétének emelése.

E milliókkal szemben a buzanesítésnek országos erővel általános elterjesztése csak ezrekbe kerül, s míg a haszon ott ezrekre devalválódik, itt milliókra emelkednek! mert a mag gyorsan sokszorosítható és könnyen szétosztható, s a kormánynak ily kézzelfoghatólag üdvös kedvezményezését a magániparnak önkénynt és nyomban megindult áramlata hathatósan segítve, a nemes vetőmagot földmivélésünk legcsekélyebb ereibe is előreláthatólag rövid időn szétterjeszteni.

Azonban a buzanesítés általános keresztülvitelének állami megindítására intézkedések szükségesek, melyeknek sikere a létező körülményeknek gondos számbavételétől függ.

Szabad legyen nézeteimet e körülmények figyelembevételével a fenemlített intézkedésekre nézve kifejtésem.

Első akadály a buzanesítés terjedésének mezőgazdáinknak tulconservatív érzülete, melynél fogva kevés kivétellel minden újat, mert szokatlan, kételkedéssel és hitetlenséggel fogad. Nem ismeretlenek előttem az érzületek egyrészt előnyös következményei; de miután itt egy kétségtelen országos haszon forog szóban és e haszonnak elérése, tekintettel hazánk állapotára, égetően sürögös: amaz érzületből folyó idegenkedésnek gyökeres és teljes megszüntetésére oly kormányintézkedés szükséges, melynek sikere minden kétséget kizár.

Ezen intézkedés igen egyszerű: küldjön ki aratáskor a m. kormány oly helyekre, hol a buzának nemessége több évi eljárás folytán már bizonyos jelentékeny fokra fel van emelve, és minden évben a nemesített és közönséges buza termése különbségének kiderítésére gondos összehasonlító kísérletek történnék, egy vagy több hiteles egyént, a ki a dologhoz tartozó valamennyi mérést minden kétséget kizáró hiteles módon eszközözlön. Az eredményt a m. kormány valamennyi hazai lapban és valamennyi község temploma előtt hatóságilag minden aratás után azonnal hirdettesse ki. A gazdaközönség senki másról ezen ügyben oly részrehajlatlan alaposágot nem tételzzen fel, mint a m. kormányról, az idegenkedést rövid időn bizalom fogja beváltani, és nemesített magnak vetése követni, annál inkább, mert — mint alább látni fogjuk — az semmi költségbe sem kerül, s általa a gazda mitem koczkáztat.

Második akadály a nemesítés gyors elterjedésének a nemes vetőmag hiányában fog felmerülni.

Különfélék.

Nimródna egyik városunkbeli unokája — ki már ez idén is több vaddisznót ejtett el — ugyancsak megjárta e napokban. Kiment a bányáskai erdőszélre vaddisznó-lesre, s egyszer csak az éji homályban zajt hall, figyelmes lesz reá, néz szerteséjjel s legott észre veszi: hogy egy zabvetésben ugyancsak csörtet és gázol két óriási vaddisznó. Erre kapja fegyverét puff! puff! odaduplázik, mire mindkét vad összerogy. A szerencsés lövés után odaszalad a gazdag prédához vadászunk, de

Az özvegy megállott a tópartján, melynek habja s ingatag tükre egymás mellett lévő alakjaikat, hol külön, hol összeolvadva adta vissza.

Önkénytelen elmerengtek mindketten. Béla szótlanul, csodálkozva pillantott a szép nő viz által visszarezgett alakjára.

— Nem volna kedve csolnakomba ülni, s az evezésben nekem segíteni. — szölt most Heteiné Bélához.

Béla felelet helyett a csolnakba segíté őt.

A rengő habok csendes hintázásban tarták a kicsiny csolnakot, melyben két ifju ábrándosan szemlélé a himbálózó habokat.

Midőn a tó közepére értek, Heteiné letévé a lapátot, s kérte Bélát is, hagyná félbe az evezést.

— Nézze, nézze, e hely legszebb kertünkben. Köröttünk minden szízes virágzásban van; amot a vadaskert kerítése mellett felénk özik nyugosznak egymás mellett.

Béla széttéktett. A végtelen néma magány, az a megfoghatatlan méla szomorú valami a levegőben, csodálatos hatással volt érzékeire.

Most felette szárnycsattogás hallatszott, s mintegy visszazálló gondolat sebesen két galamb ereszkedett a csolnak felé. Heteiné mosolyogva emel fel kezét: a lobogós uju ruha pillanatra lecsuszant, s a csodaszép karra az egyik galamb bizalmasan rárepült; a másik pedig Béla vállaira szállott.

— Önt kiválólag kitünteté hóféhér kedvenceim egyike — szölt Heteiné — szereti őt?

diadaltól piruló arca a holdnál halványabb színt ölt magára, midőn konstatálni lesz kénytelen: hogy a meglőtt két állat nem annyira vadkan, mint egy pár jámbor kanczacsikó. Az éj sötéte e tragoediát és hősét nem takarhatá úgy el, hogy napvilágra ne kerüljenek, de minek azon barátságos egyesség lett a vége: hogy a lótulajdonos 80 frnyi vigasztalást kapott, vaddisznó vadászunk pedig két bányácskai lóbor tulajdonosává lett. Szomorú, de igaz!

Egy idevaló fiatal embertől néhány hét előtt értékes órát loptak el, ez órát most Szemes Károly csendbiztos a tolvajjal együtt megkerítette, s az előbbi tulajdonosának, az utóbbi pedig a büntető hatóságnak szolgáltatá át.

(!) Sajnálkozunk önmagunk is a felett, hogy rendőrségünk e lap részéről gyakran apostropháltatik; de hiába! nem nézhetünk behuny szemmel oly rendtelenségeket, a mikben még a legközönségesebb emberek is megbotránkoznak. Ugyanis tegnap d. u. 1—2 óra között a r. kath. parochia ablakai alatt városi rendőrségünk nem nagy dícséretre szolgáló utcai komédia folyt le. Egy zsidó gyermek dinnnyét lopott egy falusi embertől, mire ez természetesen megcsipvé a dinnye-tolvajt (ámbar már késő, mert a lopott dinnye akkorra eltűnt a zsidó-kofasereg között), azt pofon ütötte. Ekkor lett aztán még csak a haddelhad; neki estek valamennyien a károsultnak s rángatták irgalmatlanul össze, vissza, mignem végre nagy nehezen kiszabadult s jónak látta az elretirálást, nehogy kárához ráadásul még több ütletet kapjon. E mindenkit boszantó zürzavar tartott egy jó félóraig; azonban tekintve még azt, hogy a lefolyt jelenet színhelye igen is nyilvános, mindamellett egyetlen rendőr sem volt látható sehol. Később talált a károsult egyet, elbűje mellett, aki hívására ily szavakkal felelt: „Majd elmegyek, ha megébedelek!” Ez aztán valóban nagyszerű személy- és vagyonbiztonság feletti örködés! — Felhívjuk azért a kapitány ur éber figyelmét, alantás közegeinek ilyen táblabíroszerű eljárására, mely még az egyszerű falusi ember előtt is sajátságos színben tünteti fel a felügyelet és örködés e csigamozdulatait, s olyatén kifakadásokra ingerli, melyek a közhatóság tekintélyét bizony legkevésbé sem emelik a rakonzátlanokodásra mindig kész nyers tömeg előtt.

Métermértékek behozatala a hordóknál. A földmívelési miniszter e tárgyban a hatósághoz rendeletet bocsátott ki, mely szerint a) a szükséges mértékhitelítő hivatalok aug 15-én működésüket megkezdjék. b) Az akó szerint hitelítő hivatalok szüntessék meg működésüket. c) A bortermelek és kereskedők figyelmeztessenek, hogy a métermértékek 1876. január elsővel életbe lépnek. A hatóságok a tett intézkedésről jul. végéig jelentést tenni tartoznak.

A „M-s” írja: Visk város határában három farkas megtámadta a múlt napokban az egyik ménest A lovak borzasztó riadással kezdtek futkosni, nyeritni és horkolni. A pásztorok mindent elkövettek a vakmerő állatok eltávolítására; de azok nem tágitottak, míg négy csikót el nem ejtettek Hármat egészen fel is emésztettek, a negyediket megmarczangolták. Az anyalovak és pásztorok egész éjjel talpon voltak és csatáztak. Hajnalban mikor a farkasok jollakva, nagy lombán kezdtek elfelé húzódni: két menló rettentő vihogással üzőbe vette őket s kezdte a város felé szorítani. Az egész ménes a ménes után száguldott. Egy nagy farkast a város-hoz közel elértek s formaliter agyon gázolták. Kettő elmenekült. Mondják, hogy az áldozatnak homlokán volt egy óriási rugás s ez terithette le. A küzdelem oly nagyban folyt, hogy széles darab helyen a füvet mind kitapodták s egy árkot egészen simára

— Hogyne, hiszen kegyedé ez, — válaszolt Béla.

Egy elragadó mosoly volt látható pillanatig az özvegy arcán.

A csolnakot csendesen a part felé indíták. A szellő gyakran odalebentett a szép asszony mellett ülő Béla arcára az illatos fűrtökből, kit a varázslat tökéletesen megfogott.

Kiszállva a partra, csöndesen haladtak a part sétányáin, hol a tarka lepkék, virágok s lombokon kívül senki sem hallgatá bizalmas beszélgetésüket.

— Mily boldog tudnék kegyed mellett lenni asszonyom — szölt Béla, ajkaihoz emelve Heteiné kezét.

— Hát maradjon itt, — válaszolt az özvegy oly tekintettel, hogy Béla keblére ölelé őt, s csókokkal halmozá el a piczi ajkakat.

IV.

— Béla — szölt egy délután az öreg Zöldessy fiához — igyekezz bucsulátogatásaidat mielőbb bevégezni, mert pár nap mulva elutazunk. A terjedelmes gazdaság feletti felügyelet kívánja jelenlétünket. Én még ma elmegyek egyhez s máshoz; te se légy tétlen. Azzal távozott.

Az öreget ez elhatározásra korántsem a halaszthatlan teendőknél sokasága öztönz, hanem azon aggodalom, mely Bélának Heteinéveli könyvelmi viszonyából származott. E hiu asszonyt ő lelke mélyéből gyűlölé. Kikarta Bélát ragadni azon

A „Zemplén” tárczája.

A feltalált kincs.

— Beszély. —

II.

Heteiné, midőn Bélát megpillantá, meglepetve közeledett felé.

— Ah rossz szomszéd, tehát itt van valahára? ugyebár hívás nélkül el sem jött volna hozzám?

Béla felelt valamit, mit ily esetekben szoktunk mondani, hogy sok foglalatossága volt, sat. . . s végre tréfásan kérdé: talán csak nem nehezelt érte?

Ő vidáman mosolygott s felelé: már mindent elfelejtettem, csakhogy itt van.

— Legyen kisérőm — szölt tovább, mialatt nagy szalmakalapját felköté, s sugárzó tekintet belemélyedt az illatos virágtengerbe — nézze meg kertemet, mely sok idegen virággal szaporodott, s tavamat, mely kicsiny aranyhalakkal népesült be.

Béla karját nyujtá a bájos tündérnek.

A délután méla egyhanguságával alkalmas volt arra, hogy ily ingatag jellemű, mint Béla, esztét vesztie egy ily szép nő mellett.

Az illatos virágok, a csillámló tó, a büvös lombok mind összeolvadtak előtte, s egész lényével beleolvadt azon gloriába, mely Heteinét körülvevé.

berugdostak. Azt állítják, mikép a löfegyverre vetett adó után az effélék gyakoriak lesznek.

A m. k. állam-vasutak igazgatósága fiatal műszaki erőnek a gyakorlati gépészeti szakban való kiképzésére alkalmat nyújtandó a műegyetemi tanfolyamot végzett és magukat a gépészeti gyakorlati téren kiképezni óhajtó hazai fiatal egyéneknek 1 frt 20 kr. napidij mellett a budapesti főműhelynél „műhelygyakornoki” minőségben leendő alkalmaztatását határozta el. Erről a jelentkezni óhajtók oly megjegyzéssel értesítettek, hogy a felvétel iránti folyamodványok, a műegyetemi tanfolyam bevégezését igazoló bizonyítványok kíséretében a központi igazgatóság D. gépészeti szakosztályához (Museum-utca 2. sz.) intézendők.

A kassai kereskedelmi és iparkamara után vettük s az ügy érdekében ezennel közöljük a következő meghívást: Az ipari oktatást és házi ipart terjesztő felvidéki egyesület f. hó 22-én d. e. 10 órakor Kassán, a városház tanácstermében alakuló közgyűlést fog tartani, melyre Abauj, Torna, Szepes, Sáros, Zemplén, Borsodmegyék és a XVI szepesi város törvényhatóságai, az ezen megyék területén fekvő királyi és szabad városok képviselői és tiszti karai, valamint az eddig bejegyzett s még bejegyzendő egyesületi tagok, teljes tisztelettel meghívottak. Tervrajz: augusztus 21-én estve 8 órakor Schalkház szállodája ebédlő termében ismerkedési estély, 22-én délelőtt 10 órakor alakuló közgyűlés. Napirend: a végrehajtó bizottság által kidolgozott alapszabályok megvitatása. Kassán, 1875. augusztus 10-én. Az ipari oktatást és házi ipart terjesztő felvidéki egyesület ideigl. központi választmánya nevében: Bárczay Albert, Abauj- és Tornamegyék s sz. kir. Kassa város főispánja — id. elnök. Deil Jenő, keresk. és iparkamarai titkár — id. titkár.

Az iskolai takarékpénztárak ügyében a nemzetgazdasági egyesület valamennyi tankerület felügyelőségéhez köriratot intézett, melyben felemlíti, hogy örömmel értesült a közoktatási miniszter azon körintézkedéséről, melyben az iskolatakarékár ügyében az ország tanfelügyelőinek tüzetes véleményét és pedig az iskolaszékek meghallgatása mellett kéri. Ezen eljárás által a nemzetgazdasági egyesület nézete szerint az ügy az egész országban a leginkább hivatott közegek által beható eszmecsere tárgyává fog tétetni, mely alkalommal az intézmény ellen fölhozhatni szokott gyöngye érvék egész alaptalanságukban ki fognak tűnni és az iskolai takaréktárak rendkívüli előnyeik kellő világba fogtak helyeztetni. Mivel pedig a nemzetgazdasági egyesület meggyőződése szerint az iskolai takaréktárak ellen fölhozhatni szokott érvék rendszerint az intézmény nemismerésében gyökereznek, mindenkép azon van, hogy az ismertessék. Hogy pedig a tanfelügyelőségek a közoktatásügyi minisztérium felszólítása folytán tartandó értekezleteken annál sikeresebben járhasanak el és az iskolaszék tagjai ez ügyről eleve is kellően értesítve legyenek. Kennesey Kálmánnak az iskolai takarékpénztárak című felolvasásból az iskolaszék tagjai és esetleg az ügy iránt érdeklődő más egyéniségek közt leendő szétosztás céljából a tanfelügyelőségeknek elég számú példányt rendelkezésére bocsátott.

Színház. Katona „Bánk bán”-jában mutatta be magát Miklósy Gyula színtársulata szombaton. A hazai színirodalom e legkitünőbb terméke kis számú közönséget hozott össze, amit előre is meg tudtunk volna jósolni, ismervé közönségünknek a dráma iránti közönyösségét, főleg midőn eröket igénylő drámái művel áll szemben, vagy ha olyat kell, illetőleg kellene megnéznie, amit már gyakran látott; megfordítva ez csak azon egyeseknél áll: akik tulaj-

hinárból, melybe keveredett. A célt, hogy fia Jolánt megszeresse, úgy sem ér el, fölöslegesnek tartá a további időzést.

Béla egyedüien ült le egy székre, s egy albumot vett elő, hogy azt nézegesse. Pár perc múlva kopogtattak ajtaján, s báró Szlemány lépett be hozzá.

— Engedjen meg uram — kezdé az üdvözlét után — hogy foglalatosságaiban háborgatom; mert ez asztalon heverő iratok ezt látszanak mutatni.

— Korántsem; sőt a legnagyobb mértékben unatkozom. De ez igazán nem szép öntől, hogy bocsánatot kér oly látogatásért, melylyel különben is oly ritkán szerencsétet.

Béla a kereveten helyet mutatott neki, de ő nem ült le, hanem csodálkozására így kiáltott fel:

— Örüljön, örvendezzék Zöldessy ur!

— Nem látom át, mért tehetném azt.

— Én szerelmes vagyok.

— Örülök rajta.

— De az én érzelmem oly tiszta, mély, hogy elhatároztam öt nőül venni.

— Szabad kérdenem ki azon szerencsés...

— Azon nő, ki iránti szerelmem képes engem a nőtlenség kellemes világából kiragadni, azon anygal — Heteiné.

Béla e szavakra meglepetve nézett a báróra s érzé, hogy elsápadt. De pár perc múlva így szólt:

— Megvan győződve ön Heteinének vonzal-

donképen a darab benső szellemi nagyszerűségében akarnak élvezetet találni; megtudtuk volna ezt jósolni másrészt azért is, mert közönségünk már nem sokat hisz a programnak; „jó hír”-t akar hallani, hogy azután közeledjék is.

Most az előadásról.

A játszó legfőbb érdeme az volt, hogy szerepeiket jól betanulták, s bár egyes szereplők játéka sok kívánni valót hagyott hátra, az előadás eléggé összevágó volt. Miklósy (Bánk bán) helyes felfogással, több helyütt kellő melegséggel játszott; azonban általánosságban véve, kissé vontatva szavalt, ott ahol szikrázó, pattogó dühvel kellett a benső indulatot tolmácsolni, nem elég erőteljesen színeztet. Játéka a darab vége felé hanyatlott, amin, tekintve a fázisú nehéz szerepet — nem lehet csodálkozni. Különben megjelenése impozáns, plasztikája nem meglepő, de keresetlen, határozott; alakításánem közönséges; a nagyszerű jelenetet csinosan kidomborította s tőle egy Bánkbánt szívesen meg lehet nézni. Legtöbb figyelmet keltett mellette Dálnoki (Petur bán), ki tiszta, érthető érczes hangjával, mondhatni, kifogástalanul szavalt, jól alakított; kár, hogy nem eléggé impozáns alak. Fehérvári (Biberach) játékában több volt a pikanteria, mint az intrikum, — meg se közelít egy jó Biberach-ot. Hunyadi M. (Melinda) nem rosszul mutatta be magát; játékában sok finomságot s drámai érzelmet találtunk; de néhutt kissé elcsúsztatva szavalt, heve mintegy tulragadta, ez pedig nem mindig előnyös, sőt igen gyakran levon Vegye ezt jóakaratu figyelemzetésnek; mert pályájára hivatva van, s azon tanulmány mellett bizonyára csak dicsérrel fog találkozni. Ardayné (Gertrud) elég méltósággal, de kissé egyhanguan játszott. Szombathy (Tiborc) igen gyengén alakított; nem tudott szerepével megbirkózni, melylyel pedig igen sok hatást lehet előidézni. Nem neki való! Megemlítjük még Berzenyi K. melegséggel keresztül vitt játékát. A többi szereplők ezuttal átesnek a rostán, nem azért, hogy talán játékkukat határozottan kifogásolnók, hanem mert jelentéktelenebb alakokat személyesítettek.

Vasárnap „A betyár kendője” elég korrektén folyt le. A szereplők, némi kivétellel, jól megállták helyöket. Hunyadi M. (Órzi) átgondolt érzelmdús játékot fejtett ki; különösen midőn jöltevéje házat titkon elhagyni akarja: sok hatást idézett elő. Miklósy (Bánk) szerepére egy kissé nehéz volt s maszkirozása sem volt egészen találó; hanem játéka — levonva a pathetikus modort — hévvel, átértett volt. A nehezebb jeleneteket, — például midőn lelkifurdulás miatt önmagával küzd, sikerülten játszotta le. Nagy hiányul tünt fel játékában az, hogy nem énekelte, s e miatt jelenései Rózsival csonkák voltak. Láng Etel (Rózi) elég tiszta erős alt hanggal rendelkezik s a magyar dalokat zamatosan dalolja. Játéka nem volt elég szilaj, vad mint azt szerepe megkívánta; hanem sok elevelegéssel s ügyes tetszelgéssel a betyár irányában vitte azt keresztül. Szombathy (Ferencz aglegény) mulatságos, kedélyes. Ardayné (K. Nagy Istvánné) szintén jó régi szabásu, eredeti alakot adott vissza. Meg voltunk velök elégedve. Rózsáné (Boris asszony) egy kissé könnyen mozgott; de a póriás hangot meglehetősen eltalálta. Dálnoki (Andó) elég tipikus alak volt Rónaszékiben (ifj. Nagy András) nem sok melegséget s érzelmet tudtunk felfedezni; hanghordozásában semmi vonzerő. Mozdulatai fiatalok, sőt sokszor igen határozatlanok. A többi mellékszereplők is elég könnyen s kellő készüllettel játszottak, s ekként az előadás sikerülten folyt le. Kedd: „Szép Galathea. Határozottan mondhatjuk, hogyig ényéinket, tökéletesen kielégítette. Vezérnyé megnyerő rokonszenves alakja,

máról? mert ha nincs, akkor lépjen vissza. Valjon fogja-e önt boldogítani egy oly nő, fog-e oly családi körben találni enyhülést, hol tudja, hogy öntől idegenkednek, s szerelme nyilatkozatait közönyös arccal fogják fogadni. S nem fogja-e ön kárhozatni önmagát, hogy ez egész életére kiható tettet, oly könnyelműleg intézé el?

— Kedves barátom — mond a báró mosolyogva — ön nekem erkölcsi leczkéket akar adni?! Igaz, ráms fér, de most hagyjuk el. Olvassa csak el e levelet.

Béla átvevé azt s az Heteiné ismert vonásai- val volt írva. Már a megszólításnál, mely így hangzott: Szeretett Edgarom, összefolyt előtte minden betű, de annyit mégis kitudott belőle venni, hogy e nő csalfa, hűtlen, megvetni való.

A villám hatása nem volt rombolóbb mint e levélé. Üterei lázasan vertek, szíve halhatólag dobogott s bármennyire is tudott magán uralkodni, lábai remegni kezdettek, s leülni kényszerült.

— Nos mit mond hozzá! kérdé a báró kíváncsian?

— Azt, hogy Heteiné méltó — önhöz válaszoló keserü vonaglással ajkán.

— Ezt vártam öntől. De most távozom; csupán azért tértem be, hogy kiönthessem ön előtt, barátom lelkem titkát. Isten önnel!...

Pár perc múlva már kint lehetett hallani dudolását.

kellemes megjelenése, nem nagy terjedelmű, de hajlékony, tiszta szép coloraturájú hangja oly jelenségnek tüntették fel előttünk, kit igen örömet üdvözlünk színpadunkon. Játékában is kellő naivságot tapasztaltunk; bár nem mindenütt volt egészen természetes. Kápolnai erőteljes, szép tenorhanggal rendelkezik. Láng Etel s Szombathy is sikerrel működtek közre, s egy a quartette — a darab e legnehezebb része — mint általában az egész operette sok élvét nyújtott a közönségnek. Ugyanekkor „Egy csésze thea” simán, könnyű rohamossággal, teljes megelégedésre folyt le. Hunyadi M. keresetlen naivsággal, könnyedén játszott. Fehérvári jó Camouflet volt, még a kissé trencsénies dialektus is be illett szerepébe. Dálnoki (Vilddul) nem elég szalonias-sággal, de mindemellett kielégítően játszott.

A keddi előadás, azt hisszük teljesen megnyerte közönségünket, megalapította Miklósi társulatának renomeját.

Szerda: „Haramiák” Vezéry Ödön fölléptével. Ujra sikerült előadás. A darab két legnagyobb alakját: Moor Ferenczet és Károlyt, Vezéry és Miklósi kitünően személyítették. Vezéry játéka fokról-fokra nagyobbsszerűvé vált, végül pedig valóságos művészté fejlődött ki. Alakítása mesteri volt; de mégsem kifogástalan. Moor Ferenczet igen rut embernek írják, s a mi elkészeríti szívet, s az emberek iránt gyűlölettel tölti be, különösen a testi külső fogatkozásokban leli alapját. Nem ártott volna valamivel élesebben maszkirozni. Miklósi is kitünően alakított. Kezdetben játékán némi vontatottság volt észrevehető, de a mely később mindinkább elenyészett, szavaiban szikrák pattogtak, hogy gyujtsanak; játéka tele hévvel, érzelmekkel, lelkesedéssel; maszkirozása is kifogástalan. Megemlítjük még ez alkalommal Berzenyit, (az öreg Moor), ki sok tekintetben szintén sikerülten játszott, azonban a börtöne előtti jelenésnél nem sokat fejtett ki, nem színeztet elég erőteljesen. Egyáltalában a mellékszereplők is ügyesen működtek közre, s ha mindenkiről meg nem emlékezünk, azt terünk szük körének lehet tulajdonítani.

Csütörtökön a „Három csőrü kacsa”, nem ment oly összevágóan, mint „Szép Galathea”, de sok kifogásunk sem lehet ellene; Vezérinét s Kápolnait egy-egy szebb melódianál zajosan tapsolta meg a közönség. A khorusban is kellő harmonia volt.

Péntek „Budavár bevétele” alkalmilag sz. István király ünnepére. A látványosságból is jutott annyi, amennyit kis színpadon kívánni lehet. A darab legvonzóbb alakját Rónaszéki személyesítette s bár előadásában nem volt éppen sok tűz; de a melegség s igyekezet nem hiányzott belőle.

Miklósi társulatának eddig őszintén mondhatjuk, hogy közönségünk jóakarattal van irányában, s reméljük, hogy az később is úgy lesz, — de meg is érdemli.

Megemlítünk még egy körülményt. Sokaknak nem tetszik, hogy a szünetek alatt zene nincs. De nem is csoda; mert unalmas ily forróságban kivált a nőknek csak úgy „fechersző” mellett ülni. Ha Miklósinak tul-nagy áldozatába nem kerül: fogadjon zenét, s viszont Mányit is figyelmeztetjük, hogy ő a nagy közönségért tesz akkor, ha talán egy kissé mérsékeltebb ár mellett játszik.

Ennyit mindkét részre.

F.

Felolós szerkesztő és kiadótulajdonos:

BORÚTH ELEMÉR.

Béla, midőn egyedül érzé magát, szóltanul, halásápadtan lépett Heteiné falra függesztett arczképéhez, s azt szögestől kirántva, összetaposá. Majd egyenként előszedé amaz emlékeket, melyeket időközönként kapott tőle, s midőn halomra gyujtva látta, megégeté. Azután kiment, hogy lovát felyergettesse. Midőn felült rá, néma dühében oly mélyen vágta lovagló sarkatujját annak oldalába, hogy a nemes állat óriási szökéssel ugrott egy előtte álló fatörzsnek, melynek egy kiálló ágába Béla úgy oda ütötte fejét, hogy eszméletlenül esett a földre.

A cselédek véres fővel vitték a szobába.

Az éppen e perczen hazatérő atyja, midőn megtudta a szerencsétlenséget, rémülten futott orvosért, ki szerencsére csak a szomszédban lakott. Az megvizsgálva a sebet, életveszélyesnek találta.

Értesülvén Jolán is Béla balesetéről, sietve jött át atyjához s megkéré: engedje át neki a betegápolói tisztelet, hiszen úgy sincs e házban oly nő, ki őt gondosan ápolná.

Az öreg Zöldessy az aggodalomtól elhalványult leányka kérelmét meg nem tagadhatá. De midőn látta azt az önfeláldozó buzgalmat, melyet a betegápolása alkalmával kifejtett, azt a mély vonzódást, melyet irányában tanusított, busan sohajtott fel e szavakkal: „szegény leány!”

[Vége következik.]

MENETREND

a magyar-északkeleti és magyar-gácsországi vasút vonalain.

Szerencséről M.-Sziget felé.

A m. k. államvasp. udvar	
Pesten	ind. 10 ó. 30 p. este 7 ó. 30 p. regg.
Miskolcz	ind. 7 ó. 42 p. reggel 1 ó. 41 p. d. u.
Szerencs	érk. 8 ó. 43 p. reggel 3 ó. 27 p. d. u.
Szerencs (ebédlő)	ind. 9 ó. 5 p. délelőtt 3 ó. 59 p. d. u.
S.-a.-Ujhely (eb.)	érk. 11 ó. — délelőtt 5 ó. 44 p. d. u.
Csap	ind. 11 ó. 30 p. délelőtt 6 ó. 30 p. este
Bátyu	érk. 1 ó. 49 p. délután 8 ó. 31 p. este
Királyháza (eb.)	ind. 2 ó. 10 p. délután 8 ó. 51 p. este
M.-Sziget	érk. 3 ó. 2 p. délután 9 ó. 53 p. este
M.-Sziget	érk. 5 ó. 59 p. délután 1 ó. 29 p. éjjel
M.-Sziget	ind. 6 ó. 24 p. este 2 ó. éjj. 10 ó. 42 p. d. e.
M.-Sziget	érk. 9 ó. 19 p. este 5 ó. 26 p. reg. 1 ó. 48 p. d. u.

M.-Szigetről Szerencs felé.

M.-Sziget	ind. 6 ó. 55 p. reg. 9 ó. 24 p. este 11 ó. 31 p. d. e.
Királyháza	érk. 9 ó. 50 p. d. e. 12 ó. 50 p. éjjel
Bátyu	ind. 10 ó. 23 p. d. e. 1 ó. 30 p. éj. 2 ó. 31 p. d. u.
Csap	ind. 1 ó. 27 p. d. u. 5 ó. 26 p. este
S.-a.-Ujhely (eb.)	érk. 2 ó. 9 p. d. u. 6 ó. 8 p. reggel
Szerencs (ebédlő)	ind. 2 ó. 31 p. d. u. 6 ó. 28 p. reggel
Szerencs	érk. 5 ó. — délután 8 ó. 30 p. reggel
Szerencs	ind. 5 ó. 45 p. d. u. 9 ó. 21 p. délel.
Szerencs	érk. 7 ó. 48 p. este 11 ó. 2 p. délel.
Szerencs	indul 8 ó. 4 p. este 11 ó. 27 p. d. e.
Miskolcz	indul 9 ó. 9 p. este 1 ó. 5 p. d. u.
A m. k. államv. udvar	
Pesten	érk. 6 ó. 30 p. reggel 6 ó. 50 p. este.

Debreczenből Királyháza felé

Debreczen (ebédlő)	ind. 4 ó. 12 p. d. u. 4 ó. reggel
Nagy-Károly	indul 8 ó. este 6 ó. 42 p. reggel
Szathmár	indul 10 ó. 3 p. éjjel 8 ó. 23 p. reggel
Királyháza (eb.)	érkezik 12 ó. 31 p. éjjel 10 ó. 3 p. d. e.

Királyházáról Debreczen felé.

Királyháza (eb.)	indul 3 ó. 12 p. éjjel 2 ó. 56 p. d. u.
Szathmár	indul 6 ó. 12 p. reggel 5 ó. délután
Nagy-Károly	indul 8 ó. 17 p. reggel 6 ó. 33 p. este
Debreczen (eb.)	indul 11 ó. 50 p. d. e. 9 ó. 7 p. este

Bátyuról Munkács felé.

Bátyu	indul 3 ó. 12 p. délután
Munkács	érkezik 4 ó. 23 p. délután

Munkácsról Bátyu felé.

Munkács	indul 11 ó. 49 p. délelőtt
Bátyu	érkezik 1 ó. — délután

Sátoralja-Ujhelyből Kassa felé.

Ujhely	ind. 6 ó. 9 p. este 3 ó. 11 p. éjjel 8 ó. 57 p. reg.
L.-Mihályi (eb.)	érk. 6 ó. 45 p. este 9 ó. 33 p. d. e.
Kassa	érk. 7 ó. 15 p. este 9 ó. 48 p. d. e.
Kassa	érk. 9 ó. 44 p. este 6 ó. 46 p. este 12 ó. 13 p. d. u.

Kassáról Sátoralja Ujhely felé.

Kassa (ebédlő)	indul 5 ó. 11 p. reggel 1 ó. 31 p. d. u.
----------------	--

L.-Mihályi (eb.)	érk. 7 ó. 40 p. reggel 4 ó. 10 p. d. u.
S.-a.-Ujhely	ind. 8 ó. 20 p. reggel 4 ó. 54 p. d. u.
S.-a.-Ujhely	érk. 8 ó. 56 p. reggel 5 ó. 30 p. d. u.

Ungvárról Nyiregyháza felé.

Ungvár	ind. 12 ó. 11 p. d. u. 4 ó. 39 p. reg. 7 ó. 2 p. este
Csap	érk. 1 ó. 30 p. d. u. 5 ó. 53 p. reg. 8 ó. 16 p. este
Csap	ind. 2 ó. — 41 p. délután
Kis-Várda	ind. 6 ó. 40 p. reggel 4 ó. 20 p. délután
Nyiregyháza	érk. 10 ó. 17 p. d. e. 6 ó. 46 p. este

Nyiregyházáról Ungvár felé.

Nyiregyháza	indul 6 ó. 47 p. este 8 ó. 20 p. reggel
Kis-Várda	indul 11 ó. 38 p. este 1 ó. 19 p. délután
Csap	érk. 10 ó. 18 p. este 1 ó. 19 p. délután
Csap	ind. 2 ó. 51 p. d. u. 6 ó. 43 p. reg. 9 ó. 24 p. este
Ungvár	érk. 4 ó. 10 p. d. u. 7 ó. 57 p. reg. 10 ó. 38 p. este

Mező-Laborcz felől Legenye-Mihályiba.

Mező-Laborcz	ind. 4 ó. 21 p. reggel 10 ó. 36 p. délelőtt
Homonna	érk. 5 ó. 44 p. reggel 12 ó. 55 p. délután
Homonna	ind. 5 ó. 52 p. reggel 12 ó. 55 p. délután
Nagy-Mihály	ind. 6 ó. 38 p. reggel 2 ó. 25 p. délután
L.-Mihályi	érk. 8 ó. 10 p. reggel 4 ó. 29 p. délután

Legenye-Mihályi felől Mező-Laborczra.

L.-Mihályi	ind. 7 ó. 10 p. este 1 ó. 1 p. délután
Nagy-Mihály	ind. 8 ó. 46 p. este 3 ó. 42 p. délután
Homonna	érk. 9 ó. 33 p. este 5 ó. 5 p. délután
Homonna	ind. 9 ó. 41 p. este 5 ó. 5 p. délután
Mező-Laborcz	érk. 11 ó. 2 p. éjjel 7 ó. 12 p. este

Hirdetmény.

Gróf Bombelles Lajos ő méltósága tulajdonát képező Karádi uradalmi birtokában eddig Török Sámuel által bérben tartott haszonbérlet a jövő 1876. évi január 1-ső napjától kezdődő két egymásutáni évre bérbe adandó lévén; és pedig

1-ör: Karád helységében a húsmérési és korcsmáltatási kir. kisebb haszonvételei (regale) jog a koresmaházzal együtt;

2-ör: Karádon 2 száraz malom; és

3-ör: Karád helységben, s az uradalmi birtok határabani halászati jog.

A haszonbérbe venni szándékozók felhivatnak miszerint ajánlataikat — a 10% bántpénzzel együtt — e f. 1875. évi szeptember 15-ikéig az érdekelt uradalom titkári hivatalához (Karád, Szent-Mária pusztán u. p. Páczin) küldjék be, ahol is e h. bérletre vonatkozó minden felvilágosítást megszerezhetnek.

Barna Bertalan,
uradalmi megbízott.

1-3

Sárospatakon, a Bodrog folyami híd déli oldalánál, a vízszabályozási országos védrendszer értelmében is megerősített, s örökre minden időbe alkalmas helyen, a vidék által keresett kompos malmok felállíthatási joga e folyó év szeptember hó 6-án reggeli 9 órákor Sáros-Nagy-Patak városházánál többet ígérés útján több évekre bérbe fog adatni; a bérleni kívánók tisztelettel meghivatnak. Sáros-Nagy-Patak, 1875. július 29.

Somossy Imre,

Sárospatak városok közbirtokossági jegyzője.

Tisztelettel tudatom a n. é. közönséggel miszerint f. hó 24-től kezdve táncztanítást a „Diana“ termében megkezdem, a hol egyszeres-mind a beiratások is eszközölhetők.

Be ceses pártfogásért esdve — vagyok

S.-a.-Ujhelyben, 1875 évi aug. 21-én.

Mély tisztelettel

Rosenblum Izidor,
táncztanító.

Hirdetés.

a nagy- és kis- cigándi regale-jognak f. évi okt. 1-ső napjától újabb három évre augusztushó 22-ik napján d. u. 3 órákor Kis-Czigándon a helység házában közérősen leendő kibérléséről, mely helyre és időre bérleni szándékozók ezennel meghivatnak, a feltételekről értekezhetni az alólírtnál.
Kelt S.-a.-Ujhely, aug. 3. 1875.

Mezőssy Menyhért,
közb. megbízott.

3-3.

Legjobb minőségű VIZÁLLÓ CÉMENT

Benczur Eperjesi cémentgyárából
Mogyoróskán [Hanusfalvi posta].

Kapható:

Ujhelyt: Rác Bertalan urnál; Homonnán: Sándor Péter urnál; Kisvárdán: Grosz Bernát urnál; Tállyán: Mariancsik urnál; Vás.-Naményban: Lind Sámuel urnál. 10 20.

ELSŐ BÉCSI KARTON-NYOMDAGYÁR

sátoralja-ujhelyi 27 kros fiókja.

Tisztelettel van szerencsénk tudatni, hogy több oldalról nyilvánított óhajtsanak megfelelőleg;

Sátoralja-Ujhelyben egy fiókraktárt

állítottunk fel legjobb hitelű bécsi gyári üzletünkől, melynek vezetésével

SCHÖN SÁNDOR urat biztuk meg,

az ott taálattató különféle cikkek, melyeknek minősége- s szilárdságáról kezeskedünk, egyenlő árban

27 krajczárjával

válogatva darab-, rőf- és páronként kaphatók.

Gazdag választéku áru-raktárunk kicsinyben összefoglalva a következő: Kosmanosi és francia sima vonalozott és skót koczkás gyapju-ruhakelmék és flanel-barchetek, popelin, rips, diagonal mindenféle színben, imitations és palernos, továbbá 1/4 és 1/8 vásznak minden kigondolható nembben, valamint mangorolatlan fonalvász, székcreas, házi bőr és családi vászon, fehér atlasz-grádlí ágyneműekhez, szines ágy-kanavász, len-damaszt törülközők és asztalkendők, mátrác és szofa-grádlí 1/4 és 1/4 széles fehér chifon és ingekhez való sirting, párnatokok, és nehéz nanking selyem nyakravalók és collierek mindenféle foglalmányban, férfiak és nők részére, férfi és női harisnyák, kezttyúk, len és batizt zsebkendők, különösen mindennemű kézmű- és szövött-árak, továbbá mindenféle nehéz és széles moire, creditor, fail, atlasz- és bársony-szallakok, valamint minden e nembe vágó cikkek, női pipere s confectio-tárgyak; minden igyekeztünk oda leendő irányozva, hogy mindenkor a legújabb és izlésteljes tárgyakkal szolgálhassunk. Emellett fiókraktárunkban egy külön osztályt rendezünk be, melyben minden Bécsből eszközöndő bizomány költségmentesen, csupán a postaköltségek megtérítése mellett, t. vevőink érdekében teljesítettnek.

Vidéki megrendelések pontosan és legjobban eszközöltetnek.

Szíves pártolást kérve, maradunk teljes tisztelettel

Első bécsi
karton-nyomdagyar
S.-a.-Ujhelyben, Schön Sándor urnál.

20-26.

S.-a.-Ujhely. A „Zemplén“ nyomdája.

Deutsch József utóda

ajánlja fűszerraktárát

vámfontban.

Czukor legfin. 1 font	27 kr.
„ süvegszámra	26
„ finom	26
„ vágott	24 1/2
Kávéd legfin. gyöngy	94
„ „ finom	90
„ „ finom	84
„ „ Jam.	92
„ „ Cuba	84
„ „ leylon	80
„ „ Laquirá	78
„ „ pergelt	88
Rizs	11
„ finom	13
„ legfin.	16
Gyertya apolló	56
„ Milly	48
Kártyapapír legfinomabb egy iv	8
„ „ finom	6
Keményítő túlang.	18
Liszt 0	14
„ 1	13
„ 2	12 1/2
„ 3	12
„ 4	10
„ 5	9 1/2
„ 6	8 1/2
„ 7	7 1/2
Só őrlött	6
Gerstli 000	20
„ 00	18
„ 3	14
„ 4	9
Mandola legfin.	59
„ közép	54
Mazsola	40

4-6

Egy algimnáziumi képzettséggel bíró tanoncz felvétetik Klein Alfréd könyvkereskedésében helyben.